

Betingelse, som den ærede Ordfører omtalte, idet han sagde, det var et Gode, naar Eleverne boede paa Skolen. En Del af dem har derimod Bolig ude i Byen. Skolens Lokaler ere gode, den svarer en Lejeafgift af 2,550 Kr., den har en smuk, lys og rummelig Gymnastiksal, og om Lærerpersonalet hedder det, at det er overordentlig tilfredsstillende. Og saa er der det mærkelige ved den Skole, at Bestyrerinden, Frøken Boye, og hendes Lærere personlig intet Honorar modtage, det er Folk, der udelukkende arbejde i Sagens Interesse. Kort sagt, det maa siges, at denne Skole opfylder enhver berettiget Fordring for at blive statsanerkendt, opfylder i alle Maader de Betingelser, som ere stillede i Loven af 23. Maj 1902, og derfor var det ikke saa underligt, at den højtærede Minister stillede Forslag herom.

Nu er det gaaet med dette Forslag, omtrent som man undertiden læser, det gaar med Børn, der hensættes f. Eks. paa en Trappegang i Forventning om, at der skal komme gode Mennesker og tage sig af Barnet. Saaledes er det sket her. En skønne Dag fandt vi dette Forslag omdelt paa vore Pladser. Der var ingen, som vilde tage sig af Forslaget, uden Socialdemokraterne. Udvalgets Flertal vilde ikke have noget med dette Forslag at gøre, det kunde ikke gaa an, mente man, at yde denne Anerkendelse. Men gik endog saa vidt, at da Socialdemokraterne vilde optage dette Forslag, maatte den Motivering, som fulgte med Forslaget, ikke længere faa Lov til at staa i Bilagene. Det gik her, som naar man hensætter et saadant Barn: man søger at udviske ethvert Spor, saaledes at Paterniteten slet ikke kan paa-vises. Det maatte ikke paa nogen Maade kunne ses, at Faderen til Forslaget var den højtærede Minister. Hvordan denne Sag er bleven ordnet mellem den højtærede Minister og hans kære Venner i Flertallet, ved jeg ikke. Det synes at tyde paa, at det ikke altid er morsomt at være Minister, navnlig naar man har et Flertal som det, den højtærede Minister har. Han fremsætter sine Forslag, men maa senere selv tage dem tilbage, maa udslutte ethvert som helst Spor, og naar saa andre tage sig af Barnet, maa han ikke vedkende sig det. Det skal blive interessant at høre den højtærede Minister tale om den Sag, det kan alligevel være, at Blodets Røst vil gøre sig gældende, saa han ikke helt fornægter sit eget Afkom.

Jeg skal saa gaa over til et lille Ændringsforslag, som er stillet af Socialdemo-

kratiet vedrørende Skolesangstævner. Det vil erindres, at ved Finanslovens 2den Behandling blev det vedtaget at yde 1,500 Kr. til Skolesangstævner i Ribe og Esbjerg. Fra Socialdemokratiets Side ere vi ikke og have aldrig været begejstrede for disse Skolesangstævner. Men nu er det en Gang blevet vedtaget, og det er endvidere blevet vedtaget paa den Maade, at i Fremtiden skal det være hele Klasser, der blive sendte til disse Sangstævner. Men naar hele Klasser fra Landet skulle deltage, vil Følgen blive den, at adskillige fattige Børn ville komme til at foretage disse Rejser, og det vilde sikkert være meget haardt om et eller andet fattigt Barn, der maaske var den allerbedste til at synge, paa Grund af Forældrenes bristende Evne til at give Barnet Rejsepenge eller udstyre Barnet med Tøj, saa det kunde være bekendt at vise sig, af disse Grunde skulde afvises. Derfor have vi stillet et lille Forslag, som gaar ud paa at bevilge et Beløb paa 500 Kr., hvorved man blev i Stand til at støtte saadanne fattige Børn, saa de ikke paa Grund af deres Fattigdom skulde være forhindrede i at deltage i disse Stævner. Jeg forstaaer ikke, at de ærede Medlemmer fra Flertallets Side ikke ere gaede med. Der er her kun Tale om en simpel Konsekvens af de Forslag, de selv have stillet og vedtaget ved 2den Behandling.

Det er af Ministeren foreslaaet, at der foretages en Masseundersøgelse af vort Folks Legemsbygning og øvrige fysiske Forhold. Denne Sag skriver sig jo egentlig fra en Komité eller en Kommission, der er dannet i 1904 og bestaar af 3 Mænd, Generallæge Laub, Professor Westergaard og Politilæge Søren Hansen. Dens Opgave har altsaa været at faa foretaget saadanne Masseundersøgelser af det danske Folk. Der gøres opmærksom paa, at saadanne Masseundersøgelser ere foretagne i vore Nabolande, i Norge og Sverige, og i Mellemuropa, og det kunde sikkert have sin store Interesse, at de ogsaa bleve foretagne i det danske Folk. Her har nu denne Komité i Aar andraget om 10,000 Kr. eller subsidiært 5,000 Kr., men Ministeren foreslaar kun at yde 2,000 Kr. Jeg kan her meddele, at fra vort Parti var der stillet Forslag om at bevilge 5,000 Kr., idet vi nemlig ønske at faa disse Undersøgelser noget udvidede. Det har naturligvis sin Interesse at faa undersøgt en Mand paa 50 eller 60 Aar, men det vilde have langt, langt mere Betydning at faa undersøgt vore Børn. De gamle, der ofte have saa